

5-yaş TURUNCU sınıflar Değerler Eğitimi

EZBER TEKRAR: Ayetel Kürsi, Ezan duası, Kureys suresini günlük 1 defa olsa tekrar edelim. Bugün pekiştirmek için okuyacağımız dualar **Salli ve Barik duaları**.

PEYGAMBERLER TARİHİ: Hz. Eyüp Peygamberin hayatını kısa ve çocuklarımızın anlayacağı şekilde özetledik. Keyifli okumalar diliyorum.

EYÜP PEYGAMBER

Geçmiş zamanların birinde bağlarıyla ünlü Suriye topraklarında Eyüp adında zengin ve iyi kalpli biri yaşardı. Malı gün geçtikçe çoğalıyor, o da gün geçtikçe daha çok paylaşıyordu. Allah'ın kendine verdiği bu zenginliği insanlar ile paylaşması gerektiğini düşünür ve ihtiyacı olan herkese yardım ederdi. Ve bu zenginliği verdiği için devamlı Allah'a teşekkür ederdi. İnsanların içerisinde kötü düşünceli olan birisi şöyle diyordu:

-İnsan bu kadar varlıklı olduktan sonra elbette herkese dağıtır... Malı nasıl olsa çok..! Dağıt, dağıt bitmez ki...! Bu kadar rahatlık içinde olan biri tabii ki paylaşır yardımcı olur; Herkes ona nasıl olsa saygılı davranıyor...

Oysa Allah, kulu Eyüp'ün samimiyetini ve Allah'a olan bağlılığını biliyordu. Bunu diğer insanlara da göstermek istedi. Hem böylece Eyüp (a.s.) gelmiş geçmiş herkese sabrın simgesi olacaktı.

Bir sabah Allah Hz. Eyüp'ün rüzgar ile ekinlerini sel ile hayvanlarını aldı. Kısa süre içinde koca sürüden bir tek ala inek, bir tek kara keçi kalmadı; hepsi telef oldu. İnsanlar Eyüp (a.s)' in bu duruma ne diyeceğini merak ediyorlardı:

-Nedir bu başına gelenler...! diyor ah vah ediyorlardı. Eyüp peygamber yüksek hoşgörüsünden ödünm vermeksizin:

-Allah verdi; Allah aldı; her şey O'nun değil mi? dedi.

Eyüp Peygamber bir gün dışarıda işleriyle meşgul iken acı bir haber aldı. Ani bir sarsıntıyla evleri yıkılmış, tüm çocukları göçük altında kalmıştı. Yıkıntıdan sağ kurtulan yalnızca karısıydı. Hz. Eyüp'ün gözleri evlat acısından yaşlarla doldu;

-Verende Allah, alanda Allah, bize sabır etmek düşer. Dedi

Belalar henüz bitmemişti. Hz. Eyüp'ün vücudunda yaralar çıkmaya başladı. Küçük küçük yaralar, gün geçtikçe büyüdü; bütün vücuduna yayıldı.

Eyüp Peygamber hekimlere gitti, ilaçlar kullandı ama nafile... Yaralar iyileşeceğine artıyordu. Eyüp Peygamber'in hastalığı arttı. Artık çalışmıyordu. Karısı ona bakıyor, evi geçindirmeye çalışıyordu.

Eyüp Peygamber'in yaraları çok fenalaştı. Hastalığının bulaşıcı olması ihtimaline karşı kimse onun yanına yaklaşmak istemiyordu. Onu ve hanımını şehirden çıkarttılar. Eyüp Peygamber yapayalnız kalmıştı. Allah'a dua etmeye ve O'ndan sabır istemeye devam etti. Ama artık bırakın vücudunu hareket ettirmeyi, dudaklarını kıpırdatacak gücü kalmamıştı. Bir insanın başına gelebilecek her türlü felaket ve musibet, onun başına gelmişti ve o, tıpkı sağlıklı ve varlıklı günlerinde olduğu gibi Allah'tan uzaklaşmamış, O'na olan bağlılığını ve güvenini kaybetmemişti.

Hastalığının şiddetlendiği bir anda:

"Ey Rabbim!" diye dua etti. Sen benim halimi bilirsin. Adını anamayacak kadar hastayım! Ey Şifa Veren! Şifana muhtacım..."

Eyüp peygamber bir ses duydu.

"-Ayağını yere vur" diye. Eyüp Peygamber güçlkle ayağını kaldırıp indirdi. Ayağını indirdiği yerden bir taraftan sıcak su diğer taraftan soğuk su kaynamaya başladı. Eyüp Peygamber sıcak suyla yıkandı temizlendi. Yaraları kısa sürede kuruyup kayboldu; soğuk sudan da doyuya içti, içindeki dertler şifa buldu. Eyüp (a.s), hastalanmadan önceki sağlığına tez zamanda kavuştu. Sağlığını kazanan Hz. Eyüp, servetini de yeniden kazandı. Ve önceden olduğu gibi paylaşmaya ve yardım etmeye devam etti.

Böylece o, refah ve sağlık içindeyken Allah'ı unutmadığı gibi, yoksul ve hastalıktayken de O'na küsmedi, isyan etmedi. Böylece Eyüp (a.s.), Allah'ın sadık ve sabırlı bir kulu olarak tarihe geçti. Biz de hatırlamak için çok sabırlı kişilere "Eyüp sabrı varmış" deriz.